

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 23. | **Warszawa, dnia 26 listopada 1932 r.** | **Rok XIV.**

TREŚĆ: Ustawy i rozporządzenia:

166. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 listopada 1932 r. w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telefonicznej.

167. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 listopada 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych.

Zarządzenia:

168. Instrukcja o zakupie, ewidencji, utrzymaniu i pielęgnowaniu koni.

Okólniki:

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym. Zaginięcie przekazowego stempla okręgowego w urzędzie pocztowym Wyrzysk. Oprocentowanie wkładów oszczędnościowych P. K. O. Rozwój sieci telefonicznej w m-cu październiku 1932 r. Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. Legitymacje unieważnione. Ruch służbowy. Konkursy.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

166.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 19 listopada 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam, co następuje:

§ 1.

W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711), częściowo uzupełnionej i zmienionej rozporządzeniami z dnia 14 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 353), z dnia 20 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424), z dnia 27 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 582), z dnia 9 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 646) i z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 676), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) § 15 otrzymuje następujące brzmienie:
„Za rozmowy przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca stacja abonentowa oraz za rozmowy zgłaszane z dowolnej stacji abonentowej z wezwaniem do rozmównicy na terenie tegoż powiatu:

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą 0,30 zł.
za każdą 3-minutową rozmowę pilną 0,90 zł.

Za rozmowy przeprowadzane z rozmównicy z osobami przywołanemi do rozmównicy

lub ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca rozmównica, pobiera się opłatę według stawek, ustalonych w § 17 za rozmowy międzymiastowe".

2) w § 58 w ustępie pierwszym, w wierszu drugim, po liczbie „14" dodaje się przecinek i liczbę „15", a w wierszu trzecim po słowie „międzymiastowych" dodaje się słowa „w obrębie poszczególnych powiatów dla rozmów zgłaszanych przez stacje abonentowe do stacyj abonentowych oraz za rozmowy, zgłaszane z dowolnej stacji abonentowej z wezwaniem do rozmównicy na terenie tegoż powiatu";

w ustępie piątym, w wierszu drugim, po liczbie „14" dodaje się przecinek i liczbę „15", w wierszu trzecim, słowa „ostatnim ustępie" zastępuje się słowami „punkcie c)", a w wierszu czwartym po liczbie „14" dodaje się przecinek i liczbę „15",

w ustępie siódmym, w wierszu drugim, słowa „ostatnim ustępie" zastępuje się słowami „punkcie c)", a w wierszu trzecim, po liczbie „14" dodaje się przecinek i liczbę „15".

3) § 63 otrzymuje następujące brzmienie: „Nie pobiera się opłaty za zamówioną rozmowę kredytowaną i zwraca się opłaty za rozmowę zgłoszoną do rozmównicy, łącznie z ewentualną opłatą dodatkową, określoną w § 61 taryfy w następujących wypadkach:

a) jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów lub aparatów,

b) z powodu innych przyczyn, związanych z wykonywaniem obsługi,

c) jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska żądanego połączenia z powodu zajęcia linij telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, a w ciągu trzech godzin przy rozmowie zwykłej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać,

d) jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu nieodpowiadania wzywanego abonenta na wywołanie centrali.

Nie pobiera się opłat za przesłanie uprzedzenia (§ 60 taryfy) i za wezwanie do rozmównicy i za posłańca (§ 62 taryfy) tylko w wypadkach, wymienionych w punktach a), b).

Opłatę za przesłanie uprzedzenia pobiera się również i w tym wypadku, gdy przy awizowaniu uprzedzenia abonent oświadcza, że wzywanej osoby lub jej zastępcy niema".

4) § 64 otrzymuje następujące brzmienie: „Częściowe pobieranie lub zwrot opłat za zgłoszoną rozmowę uskutecznia się w następujących wypadkach:

a) jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu, wskazanego w punkcie c) § 63,

b) jeżeli wzywany abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali podczas przygotowywania rozmowy przez telefonistkę, nie zgłosi się do przeprowadzenia samej rozmowy,

c) jeżeli wzywany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy,

d) jeżeli uprzedzenie było przyjęte przez wzywanego abonenta, a do przeprowadzenia samej rozmowy nikt się nie zgłasza,

e) jeżeli osoba wzywana do rozmównicy odmówi przyjęcia wezwania, lub nie zgłosi się w ciągu 6-godzin urzędowych danej centrali od chwili doręczenia jej wezwania oraz gdy wzywanej osoby nie można odszukać pod wskazanym adresem.

We wszystkich powyższych wypadkach pobiera się opłatę, jak za cofnięcie rozmowy, według § 17 rubr. 9 — 11 oraz opłaty dodatkowe za uprzedzenie, za wyszukanie numeru i za wezwanie do rozmównicy, określone w §§ 60, 61 i 62.

Jeżeli zgłaszający cofa rozmowę z uprzedzeniem lub z wezwaniem w wypadku, podanym w punkcie a), t. j. gdy nie wysłano jeszcze uprzedzenia lub wezwania — wówczas pobiera się tylko opłatę za cofnięcie (§ 17 rubr. 9 — 11)",

5) § 65 otrzymuje następujące brzmienie: „Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawi się do przeprowadzenia rozmowy na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę, ani też dodatkowych opłat",

6) § 66 otrzymuje następujące brzmienie: „Okres czasu, podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową, liczy się — przy rozmowach z uprzedzeniem i wezwaniem do rozmównicy — od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczęli rozmowę, a przy rozmowach z numeru do numeru, od chwili, gdy wykonano połączenie stacji abonentowej, zgłaszającej rozmowę ze stacją abonentową wzywaną i gdy obie te stacje odpowiedziały na wezwanie.

W razie, gdy już w toku rozmowy strony narażone będą na trudności przy porozumiewaniu się, z powodu wadliwego stanu przewodów lub urządzeń telefonicznych, czas trwania rozmowy, podlegający opłacie, należy obliczać według czasu, w którym faktycznie rozmowa mia-

ła przebieg zadawalający. Ma to zastosowanie tylko wówczas, gdy o trudnościach, napotykanych w trakcie rozmowy, zainteresowana centrala została powiadomiona przez rozmawiającego, lub sama obsługa to zauważyła. Tego rodzaju fakty winny być odnotowane w dzienniku ruchu".

7) § 67 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta zarówno zgłaszającego, jak i wzywanego".

8) § 68 otrzymuje następujące brzmienie:

„W centralach o służbie ograniczonej, zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, a w centralach o służbie w ciągu całej doby — do godziny 24-ej.

Na życzenie zgłaszającego rozmowę — zgłoszenie niezałatwione w ciągu wyżej wskazanego czasu może być przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Przepisanie rozmowy zwykłej na pilną jest dopuszczalne i nie uważa się tego za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy, natomiast przepisanie rozmowy pilnej na zwykłą jest niedopuszczalne".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

167.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 18 listopada 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo-telegraficznych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U R. P. Nr. 38, poz. 379), w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 781), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo-telegraficznych („Monitor Polski" Nr. 83 z 1932 r., poz. 118), zmienionem rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 sierpnia 1932 r. („Monitor Polski" Nr. 191, poz. 224), ostatnie zdanie ustępu 2 § 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli wyjątkowo agent pocztowy otrzymuje oprócz pomieszczenia dla agencji, również mieszkanie służbowe, opłaca on za to mieszkanie komorne, którego wysokość ustala się na podstawie § 95 „Przepisów o zarządzenie nieruchomościami użytkowanemi na cele poczty, telegrafu i telefonu", objętych tomem 3, działu III urzędowego zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej (III. B. 3)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1-go grudnia 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

ZARZĄDZENIA.

168.

INSTRUKCJA

o zakupie, ewidencji, utrzymaniu i pielęgnowaniu koni.

§ 1.

Ewidencja.

Wszystkie konie, stanowiące własność państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", podlegają obowiązkowej ewidencji; każdy koń nowozakupiony, lub przydzielony z innego urzędu, winien być zapisany do specjalnego wykazu (wzór Nr. 1). Wykaz prowadzi urząd na podstawie posiadanych dokumentów (metryk), wypełniając rubryki, po ewentualnem uprzedniem porozumieniu się z państwowym lekarzem weterynarji, który wykaz ten poświadcza.

Oryginały wykazów przechowują urzędy u siebie, odpisy zaś przedkładają dyrekcjom poczt i telegrafów. Dyrekcje sporządzają ogólne zestawienie posiadanych koni.

§ 2.

Zakup.

Na własność państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", mogą być nabywane konie jedynie zupełnie zdrowe, w wieku od 3½ — 5 lat, klacze i wałachy. Kupno konia przeprowadza komisja, wyznaczona przez dyrekcję poczt i telegrafów lub przez urząd (za zezwoleniem dyrekcji), w skład której winien wejść państwowy lekarz weterynarji.

Zakup konia, którego cena przekracza 500 zł, wymaga zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 3.

Zmiana przydziału.

Przy zmianie przydziału na stałe do innego urzędu, urząd wysyłający winien przesłać wraz z koniem wykaz ewidencyjny oraz wszelkie dokumenty, dotyczące konia. Przed wysłaniem należy poddać konia oględzinom lekarza weterynarji w celu ustalenia stanu zdrowotnego konia, oraz uzyskania obowiązujących świadectw, wymaganych do transportu.

Koni chorych na choroby zakaźne lub niezdatnych do odbycia transportu (drogi) wysyłać nie wolno.

§ 4.

Ubytek.

Ubytek może nastąpić w razie padnięcia konia lub jego sprzedaży.

W razie padnięcia konia, urząd przesyła Ministerstwu Poczt i Telegrafów drogą służbową w terminie 10-dniowym akt padnięcia z podaniem przyczyny padnięcia, poświadczony przez państwowego lekarza weterynarji. Skóra z konia winna być sprzedana, jeżeli zdaniem lekarza weterynarji nie zachodzą żadne przeszkody. Sumę, uzyskaną ze sprzedaży skóry, urząd zalicza w rachunku miesięcznym na przychód w dziale 2 r. 2 § 7 poz. 3.

W razie stwierdzenia niezdatności konia do dalszej pracy, czy to z powodu chronicznej choroby, czy kalectwa lub wieku, urząd przedkłada dyrekcji odpowiedni wniosek na wycofanie konia z użycia. W terminie 10-dniowym od otrzymania wniosku, wyznacza dyrekcja komisję z udziałem państwowego lekarza weterynarji, w celu zakwalifikowania wyznaczonego konia do sprzedaży. Sprzedaż konia uskuteczniа urząd w drodze przetargu. Kwotę, uzyskaną ze sprzedaży konia, zalicza urząd na przychód w rachunku miesięcznym w dziale 2 rozdz. 2 § 7-B.

§ 5.

Nabywanie paszy.

Paszę należy nabywać zasadniczo po cenach giełdowych. Gdyby po cenach giełdowych paszy nie można było zakupić, należy ją nabyć w drodze przetargu. Cena przetargowa nie może jednak przekraczać 10% ceny giełdowej.

Zakupywana pasza powinna być czysta (bez domieszek), świeża (bez stęchłego zapachu), zdrowa i pełnowartościowa. Ilość, gatunek i ceny zakupionej paszy muszą być każdorazowo stwierdzone przez komisję, wyznaczoną do tego celu przez naczelnika urzędu.

Zakup paszy do 500 zł. wartości uskuteczniają urzędy za zezwoleniem dyrekcji.

Zakup paszy, której wartość przekracza 500 zł, względnie zawarcie umowy na okresową (ponad kwartał) dostawę paszy, wymaga zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Paszę wolno urzędom nabywać również drogą wymiany stajennego nawozu, lub kupować za sumy, uzyskane ze sprzedaży nawozu.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do nabywania słomy na ściółkę.

§ 6.

Normy wyżywienia.

Normy dzienne wyżywienia 1 konia przedstawiają się, jak następuje:

1) paszy treściwej (owies, jęczmień):
a) dla koni rosłych . . . . . . 6 kg.
b) dla koni średnich . . . . . . 5 kg.
2) siana:
a) dla koni rosłych . . . . . . 7 kg.
b) dla koni średnich . . . . . 6 kg.
3) słomy owsianej na podściółkę . 3 kg.

Powyższe normy mogą być zwiększone za zezwoleniem dyrekcji o 1 kg. paszy treściwej i 1 kg. siana.

Paszę treściwą (owies, jęczmień) można w razie konieczności zastąpić w równych ilościach, w 1/3 otrębami, kukurydzą, pszenicą, żytem lub grochem. W danym przypadku pasza winna być śrutowana z domieszką sieczki i zwilżona wodą. Siano, w ilości 2 — 3 kg. można zastąpić słomą grochową w równej ilości, słomą owsianą, burakami pastewnemi lub

marchwią w podwójnej ilości, mieszaną z sieczką, bez zwilżania wodą.

Słomę na podściółkę można zastąpić suchym mchem lub trocinami drzewnemi.

Koniom chorym, lub niepracującym czas dłuższy, należy paszę zmniejszyć o 25%.

Gatunek koni (rosły, średni) oznacza powiatowy lekarz weterynaryjny w wykazie ewidencyjnym w rubryce „uwagi".

§ 7.

Higjena.

Należy dbać o higjenę koni, a w szczególności aby:

1) karmienie koni odbywało się regularnie w wyznaczonym czasie, przyczem przerwa pomiędzy furażowaniem koni paszą treściwą nie może być mniejsza od 3 godzin, a temperatura paszy powinna być równa ciepłocie stajni;

2) konie były dwa razy dziennie należycie czyszczone (możliwie na dworze);

3) stajnie były przewietrzane, widne, czysto utrzymane (dwa razy roczne bielone wapnem), w nocy oświetlane przyćmionem światłem. Temperatura stajni nie powinna spadać poniżej 10° C;

4) żłoby były raz w tygodniu myte gorącym ługiem, a resztki paszy usunięte ze żłobu, podłogi w stajniach odkażane kwasem karbolowym 3 — 5% lub kreoliną 3%.

§ 8.

Kucie.

Konie powinny być przekuwane normalnie w odstępach 6-cio tygodniowych, pozatem w razie konieczności. Kucie koni należy powierzać tylko egzaminowanym podkuwaczom.

§ 9.

Choroby zakaźne.

Celem ustrzeżenia posiadanych koni przed chorobami zakaźnemi (nosacizna, świerzb), powinni naczelnicy urzędów zwracać się do powiatowych władz administracyjnych o perjodyczne delegowanie lekarza weterynarji dla przeprowadzenia oględzin koni.

Wszelkie zarządzenia sanitarne powiatowych lekarzy weterynaryjnych winny być skrupulatnie wypełniane.

W każdym wypadku nagłego i poważnego zasłabnięcia konia, należy oddzielić go od koni zdrowych i wezwać powiatowego lekarza weterynarji.

O każdej chorobie zakaźnej konia obowiązany jest naczelnik urzędu powiadomić w ciągu 24 godzin dyrekcję oraz powiatowe władze administracyjne (lekarza weterynarji).

§ 10.

Obowiązki naczelników urzędów.

Naczelnicy urzędów, posiadających konie (względnie urzędnicy specjalnie wyznaczeni), powinni bacznie czuwać nad:

1) prowadzeniem ścisłej ewidencji koni,

2) stanem zdrowotnym koni (leczenie, dezynfekcja),

3) należytem odżywianiem i pielęgnacją koni (czyszczenie koni),

4) należytem pomieszczeniem koni,

5) zakupem i zużyciem paszy.

Kontrola jakości paszy oraz jej zużycia powinna być uskuteczniana przynajmniej raz w miesiącu. Urzędy, posiadające konie, sporządzają miesięczne „Zestawienia przychodu i rozchodu paszy" (wzór Nr. 2), uwidaczniające przejrzyście ilość zakupionej i zużytej paszy w ciągu miesiąca, z wyszczególnieniem pozostałości, a to z uwagi na konieczność miesięcznego rozliczania się z otrzymanych kredytów.

W końcu każdego roku budżetowego, sporządzają urzędy „Roczne wykazy przychodu i rozchodu paszy" (wzór Nr. 3), oraz wydatków na kucie, leczenie i pielęgnację koni.

§ 11.

Kontrola.

Dyrekcje kontrolują ewidencję, utrzymanie i pielęgnację koni przez swe organa inspekcyjne przy sposobności przeprowadzania okresowych inspekcyj urzędów, następnie na zasadzie wykazów ewidencyjnych koni, raportów ubytku i zakupu koni, oraz rocznych i miesięcznych „Zestawień przychodu i rozchodu paszy", wydatków na kucie, leczenie i pielęgnację koni.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów nadzoruje ogólnie gospodarkę koni w urzędach przy sposobności kontroli dyrekcyj i urzędów przez swe organa inspekcyjne, oraz na podstawie otrzymywanych wykazów i zestawień, uwidoczniających zużycie przydzielonych kredytów na zakup, wyżywienie i pielęgnację koni.

§ 12.

Postanowienia końcowe.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie zarządzenia sprzeczne z niniejszemi, a w szczególności zarządzenie z dnia 16 marca 1920 r. Nr. 3567/672/XIV p. t.: „Przepisy tymczasowe dotyczące ewidencji, norm prowiantowania, utrzymania i pielęgnowania koni pocztowych" (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4, poz. 58).

Nr. AG. 6400 z dnia 14 listopada 1932 r.

Wzór Nr. 1.

Wykaz ewidencyjny koni w urzędzie ....

Nr. porz.	Płeć i nazwa	Rok urodzenia	Wzrost	Maść i oznaki	Rodowód	Data i cena kupna	Przebieg służby	Wyszczególnienie dokumentów	Uwagi
1	Wałach „Kruk"	1925	167	Kasztan bez oznak	St. ks. Lubomirskich o. Bystry m. Chou-Chou $^{3}/_{4}$ ang. krwi	20.X.28	20.X 28	Rodowód Protokół kupna Pismo Dyrekcji Lublin Nr. 16	
2	Klacz „Strzała"	1926	160	Siwa	Nieznany	Nieznana	18.I.28 Dyr. Lwów	Protokół oględzin Potwierdzenie lekarza weteryn. Nr. 163/21.	

Wzór Nr. 2.

ZESTAWIENIE

przychodu i rozchodu paszy w urzędzie p. t. za m-c ______________ 19 ___ r.

Nr. porz.	Data	Zakupiono w firmie	PRZYCHÓD: Owies – Ilość w kg	Owies – Cena	Owies – Suma	Jęczmień – Ilość w kg	Jęczmień – Cena	Jęczmień – Suma	Siano – Ilość w kg	Siano – Cena	Siano – Suma	Słoma – Ilość w kg	Słoma – Cena	Słoma – Suma	ROZCHÓD: Data	Ilość koni	Owies Kg	Jęczmień Kg	Siano Kg	Słoma Kg	Kg	Uwagi
Pozostałość z ub. m-ca.																						
Razem																						

Pozostałość na m-c następny.

Wzór Nr. 3.

ZESTAWIENIE ROCZNE.

PRZYCHÓD															ROZCHÓD	UWAGI
Owies			Jęczmień			Siano			Słoma							
Kg	Zł	gr	Kg	Zł	gr	Kg	Zł	gr	Kg	Zł	gr	Kg	Zł	gr		Ilość koni na dzień 1 kwietnia 19...... r. „ „ na dzień 31 marca 19...... r. na wyżywieniu było w roku 19....../19..... koni
															(rubrykowane jak przychód)	Wydano owsa razem 20 koniom po 6 kg 180 30 „ po 5 „ 150 (5x30) siana razem — koniom po kg. — „ po „ słomy razem — koniom po kg
															Saldo	

OKÓLNIKI

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy stosować następujący kurs przeliczania:

od dnia 18 listopada 1932 r.

Szwecja 158, t. j. 100 kor. szw. = 158 zł.

od dnia 24 listopada 1932 r.

Austrja 106, t. j. 100 szyling. = 106 zł.

Belgja 124, t. j. 100 belgów = 124 zł.

Holandja 359, t. j. 100 florenów = 359 zł.

Jugosławja 13.60, t. j. 100 dynarów=13.60 złotych.

Szwajcarja 172, t. j. 100 fr. szwajc. = 172 zł.

Nr. PZ. 503 z dnia 22 listopada 1932 r.

Zaginięcie przekazowego stempla okręgowego w urzędzie pocztowym Wyrzysk.

Dnia 11 listopada b. r. zaginął w urzędzie pocztowym Wyrzysk przekazowy stempel okręgowy Nr. VII - 7098.

W miejsce zaginionego, przydzielono wspomnianemu urzędowi nowy przekazowy stempel okręgowy Nr. VII - 6207.

Przestrzega się urzędy i agencje pocztowe przed możliwemi nadużyciami.

Nr. BO 340 z dnia 21 listopada 1932 r.

Oprocentowanie wkładów oszczędnościowych w P. K. O.

Na podstawie uchwały Rady Zawiadowczej P. K. O. z dnia 25-go listopada 1932 r. L. prot. 387, ustalona została wysokość oprocentowania na rachunkach oszczędnościowych zwykłych na 5% w stosunku rocznym, na rachunkach oszczędnościowych w złotych w złocie na 4% w stosunku rocznym.

Powyższe stopy oprocentowania obowiązują dla nowoprzyjmowanych wkładów od 1.XII. 1932 r., zaś dla wkładów już istniejących od 1.I. 1933 r.

Wywieszki reklamowe P. K. O., znajdujące się w urzędach pocztowych lub też dyrekcjach poczt i telegrafów, zawierające w swoim tekście uwiadomienia o oprocentowaniu innem, niż podanem w niniejszym okólniku, należy natychmiast odesłać pod adresem Biura Magazynu i Ekspedycji Druków P. K. O. w Warszawie, ul. Bugaj 3/5, celem wymiany na nowe wywieszki.

Nr. BO 340 z dnia 25 listopada 1932 r.

Rozwój sieci telefonicznej w m-cu październiku 1932 r.

Nazwa agencji	Powiat	Uruchomiono centralę telefon.	Godziny urzędowe
ag. Buhryn	Równe	centrala telefoniczna	L
„ Dubowce	Stanisławów	„ „	L
„ Klimkówka	Sanok	„ „	L
„ Orawa	Stryj	„ „	L

Nr. TE 1710 z dnia 12 listopada 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

1. Od dnia 11 października b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Drużbice — Dłutów k/Pabjanic.

Połączenie pocztowe Drużbice — Bełchatów pozostaje bez zmiany.

2. Od dnia 1 listopada b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Podkowa Leśna—Grodzisk Mazowiecki.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Podkowa Leśna — Brwinów.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 64 z dnia 21 listopada 1932 r.

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów	Nr. legitymacji	Nazwisko i imię funkcjonarjusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe lub zamieszkania	Data wystawienia legitymacji
Katowice	1393	Nogły Alfons	b. asystent	u. p. Nowy Bytom	15.XII.1930 r.
"	742	Wiąterek Maksymiljan	b.s t. pocztyljon	u. tel. Katowice	17.I.1930 r
Lwów	512	Waydowski Seweryn	em. st. oficjał	Lwów	16.XII.1927 r.

Osoby legitymujące się powyższemi unieważnionemi dokumentami, należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej władzy służbowej.

RUCH SŁUŻBOWY.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie.

St. kontrolerzy w VII st. sł.: *Sassower Adolf Henryk* w u. p.-t. Drohobycz 1, *Hlawaty Leon i Schultis Izydor* w u. p.-t. Kołomyja, *Ochalik Stanisław* w u. p.-.t. Przemyśl 1, *Pruszyński Włodzimierz* w u. p.-t. Lwów 2 — zamianowani zostali kierownikami oddziału urzędu I klasy, zaś *Hołojda Andrzej* w u. p.-t. Sambor, zamianowany został zastępcą naczelnika urzędu II klasy — wszyscy w dotychczasowym stopniu i miejscu służbowem. (Nr. B. P. 2115 z 18.XI.1932 r.).

Dyrekcja P. i T. w Warszawie.

Dr. *Solecki Stanisław*, referendarz w VII st. sł. został przeniesiony do służby w Ministerstwie Poczt i Telegrafów w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym. (Nr. B. P. 2140 z 21.XI.1932 r.).

KONKURSY

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	Uwaga
Kuty	III	Lwów	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Turzno*)	V	Bydgoszcz	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy". Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T. Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 1.

PRENUMERATA NA ROK 1932 WYNOSI:

roczna 12 zł | **półroczna 6 zł** | **kwartalna 3 zł**

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 62102. **Cena 1 zł.**